

Съ публикуванието на тези документи автора прави голъма услуга на историята, а почти никаква на биографията. Биографа-историкъ ги помъстял съ цѣль да раскаже на читателите си: 1) на какви срѣдства се е въоружила четата; 2) кой е събраял момчетата и 3) кой се е готвил отъ начало да бѫде войвода на тази чета; но отъ помъстените документи ясно не се разрѣшаватъ зададените въпроси. Между тези документи има нѣколко, които носятъ подпини на революционерите-апостоли, които приготвляваха бунта въ срѣдата на България: това сѫ писмата на *Стамболова* и *Зайкова*. Отъ публикуваните документи и „смѣтката“ не се вижда на какви срѣдства е въоружена четата. Тукъ му бѣше мѣстото биографа-историкъ да раскаже това, което ние обясняваме въ началото на рецензията си, именно, че четата се въоружи съ пушките и револверите, които се купиха отъ Врачанския Комитетъ за врачанските съзаклетници, а не можаха да се пренесатъ въ Вратца по извѣстни вече причини. Отъ датата на „смѣтката“ се вижда, че Ботевъ чакъ прѣзъ май мѣсецъ, 1876 година, излѣзълъ на сцената и то като помощникъ при организирането на четата, която щѣль да прѣводителствува *Филип Тотю* и офицерина *Кекеровъ*. „Смѣтката“ право казва, че Ботевъ излѣзълъ на сцената прѣзъ мѣсецъ, въ който сухо и сурово бѣ се подпалило отъ Панагюрския възстаннически пожаръ, и когато *Обрътеновъ* и *Апостоловъ* бѣха отишли отъ Крайова въ Букурещъ за да търсятъ войвода на четата. Тезъ обстоятелства ясно опредѣлятъ, че четата е пригответа отъ другого, а не отъ самаго Ботева.

II-и дѣлъ

Този дѣлъ отъ прѣкрасния исторически романъ се начева съ единъ легкъ разказъ, въ който се очертава вкратце настроението духовете на българската въ Влашко емиграция, шарлатанска постъпка на Филип Тотя и на офицерина Кекерова, търсението на новъ войвода и избирането на Ботева за войвода на пригответената вече за походъ чета. Тукъ му бѣше мѣстото биографа да раскаже за факта какъ *Апостоловъ* е падналъ на колѣни прѣдъ *Ботева*, цалувалъ му е рѣщетъ и краката, като го е умолявалъ да приеме началството на готовата за въ походъ чета.

Слѣдътъ този легкъ разказъ испрѣчва се прѣдъ очите на читателя пакъ смѣтка, която дава да се разберѣ: 1) колко пари сѫ минали прѣзъ рѣщетъ на Д. Горова за покупка на нѣкои допълнителни нѣща за четата; 2) отъ гдѣ и колко се получило волни помощи и 3) за какво сѫ похарчени тези помощи. Документа е важенъ въ чисто историческо отношение.

Подиръ смѣтката върви исторически документъ, подписанъ отъ нѣкой си **Зайковъ, двигател на бунта въ западна България**. Биографа-историкъ коментира този документъ, като го нарича „нахаленъ“ по съдѣржанието му, при това гаври се съ подписа на автора му, като се чуди: „като отъ коя ли частъ на тѣлото си е пусналъ кръвъ, та е подписанъ документа?!“ Прочетохме